

WIETSKE is een Groningse verkleinvorm van de Friese naam WIDA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Wida is de vrouwelijke vorm van Wide. Dat is een sterk verkorte naam van Germaanse oorsprong; wordt op verschillende manieren uitgelegd:

- 1] afgeleid van de het Germaanse woord 'witu' = 'woud';
- 2] afgeleid van het Germaanse woord 'wîd' = 'wijd', 'ver';
- 3] afgeleid van het Germaanse woord 'wîte' = 'straf';
- 4] afgeleid van het Germaanse woord 'wîhath' = 'strijd';
- 4.1] Zo kan het een verkorte vorm zijn van Lodewica of Ludovica (= 'strijdster om buit' of 'beroemd strijdster'). Zie verder Ludovica.
- 4.2] Of een verkorting van Withburga (= 'beschermster in de strijd')

*

Withburga van Dereham, Engeland; kluizenares.

Feest 17 maart; 18 april (te Cambridge); 8 juli (overbrenging van Dereham naar Ely).

Zij was de jongste dochter van koning Anna van East-Anglia († 654). Die had vier dochters die later allemaal als heilige vereerd zouden worden. De beroemdste ervan is Etheldreda (of Audrey), abdis te Ely. († 679; feest 23 juni). Ook Withburga had het verlangen om haar leven in dienst te stellen van God. Dat was in haar tijd nog iets geheel nieuws. Zij ging leven als kluizenares. Ze liet zich een uiterst sober hutje bouwen, cel genaamd, in de buurt van het plaatsje Holkham (Norfolk). Toen haar vader gesneuveld was in de strijd tegen koning Penda van Mercia, verhuisde ze naar East Dereham (Norfolk). Hoewel ze in afzondering leefde, trok haar ongewone leefwijze veel bekijks. Zo wekte ze bij andere meisjes en vrouwen het verlangen om haar leven te delen. Van lieverlee ontstond er een kloosterterrein, waar de vrouwen elk in een eigen cel leefden, maar bijeen kwamen voor de diensten in het kloosterkerkje. Hun leven was zo arm dat de bouwlieden die er werkten aan hun cellen en aan de kerk zich tevreden moesten stellen met het voedsel dat de zusters aten: water en droog brood. Withburga beseftte dat dit eigenlijk niet genoeg was. Ze bad God om uitkomst. De volgende dag zag Withburga hoe er twee hindes op de oever uit de rivier de Brandun stonden te drinken. Ze wist meteen: mijn gebed is verhoord. Van toen af kwamen de hindes elke dag terug. Ze gaven zoveel melk dat de zusters er meer dan genoeg aan hadden. Er is nog een moment geweest dat de zusters gevaar liepen hun bron van dieren kwijt te raken. Dat was toen een jager er met zijn honden jacht op maakte. Maar toen de man over een heg wilde springen, bleef hij met zijn voet haken, sloeg voorover en brak zijn nek. Zo werden door zijn dood zowel de zusters als de dieren gered. Withburga moet gestorven zijn " 743. Gegeven het feit dat haar vader stierf in 654 en zij dus ruim voor die tijd geboren moet zijn, mogen we daar uit afleiden dat zij heel oud geworden is. (Men vindt als haar sterfjaar echter ook wel 679).

Haar medezusters begroeven haar op het kerkhof. Op het moment van haar begrafenis ontsprong daar een bron die er nog altijd is: St-Withburga's Well. Maar toen ze haar zo'n vijftig jaar later weer opgroeven, bleek haar lichaam nog helemaal gaaf. Nu waren ze ervan overtuigd dat hun stichteres een heilige was. Ze maakten voor haar een mooie schrijn (= kunstig bewerkte doodkist) en gaven deze een ereplaatsje in de kerk: dan kon ieder die wilde haar vereren en haar in de hemel om hulp vragen voor de noden op aarde.

Maar de monniken van Ely hadden haar liever in hun klooster. Dan zouden immers degenen die haar wilden vereren, naar hun klooster komen! Bovendien was haar beroemde heilige zuster Etheldreda daar begraven. De beide zussen wilden na hun dood natuurlijk het liefst zo dicht mogelijk bij elkaar zijn. Zo gingen ze er in een nacht op uit om de schrijn van Withburga uit de kerk van Dereham te halen. Dat lukte. Zo vlug mogelijk vervoerden ze haar naar de rivier, waar een boot klaar lag. Intussen hadden de bewoners van Dereham er lucht van gekregen en zetten de achtervolging in. Maar bij de rivier gekomen zagen ze nog juist hoe de monniken van Ely met hun kostbare buit wegvoeren. Omdat zij geen boot hadden, beseften ze dat ze hun heilige kwijt waren.

Tot op de dag van vandaag staat haar schrijn naast die van haar zus Etheldreda in de kathedrale kerk van Ely.